

Valdininkų kelionės nesibaigia: **R. Malinauskas su bendražygiais vėl „stiprino ryšius“ Azerbaidžane**

2^{psl.}

Saulius LYNIKAS:

Kaip neįgalusis nuo negalios bando slėptis

12^{psl.}

Teisme atsiskleidė tiesa apie vietos valdžios „pasididžiavimą“:

buvusiai „Snow arenas“ darbuotojai dėl negautos algos teko kreiptis į Darbo inspekciją

3^{psl.}

Įvairiai apie garsųjį šaltinį

6^{psl.}

Leipalingio seniūnijos kaime, kur beliko tik du gyventojai

9

94-erių metų Ona Bogušienė savo namuose Janave, kur ilgai buvo vienintelė kaimo gyventoja

7^{psl.}

„Sambūrio „Druskininkų atmintis“ iniciatyva įamžinti iškilių druskininkiečių atminimą

Įamžinkime druskininkiečių Nijolės Miliauskaitės-Bložienės, Vytauto Petro Bložės, Ričardo Gavelio, Algio Uždavinio, Juzės Jurkonienės atminimą

9^{psl.}

MERAS

Ričardas Malinauskas
Gyvenimo aprašymas
Vilniaus al. 18, 201 kab.
Tel. 8-313-55355
Faksas. 8-313-55376
El. paštas meras@druskoninkai.lt
Gyventojų priėmimo laikas:
Trečiadieniais 9:00-11:00
Hankstinė registracija: Tel. 8-313-59159

Mero pavaduotojas
Mero patarėjas
Mero veiklos ataskaitos

MERO DARBOTVARKĖ

2019 m. spalio 2 d. išvykęs

* Darbotvarkė gali būti keičiama

Informacija atnaujinta: 2019-10-02 08:57:37

MERO DARBOTVARKĖ

2019 m. spalio 3 d. išvykęs

* Darbotvarkė gali būti keičiama

Informacija atnaujinta: 2019-10-03 08:06:03

MERO DARBOTVARKĖ

2019 m. spalio 4 d. išvykęs

* Darbotvarkė gali būti keičiama

Informacija atnaujinta: 2019-10-04 08:06:19

MERO DARBOTVARKĖ

2019 m. spalio 14 d. išvykęs.

* Darbotvarkė gali būti keičiama

Informacija atnaujinta: 2019-10-14 07:52:46

MERO DARBOTVARKĖ

2019 m. spalio 15 d. išvykęs.

* Darbotvarkė gali būti keičiama

Informacija atnaujinta: 2019-10-15 08:47:16

MERO DARBOTVARKĖ

2019 m. spalio 16 d. išvykęs.

* Darbotvarkė gali būti keičiama

Informacija atnaujinta: 2019-10-16 08:19:29

MERO DARBOTVARKĖ

2019 m. spalio 17 d. išvykęs.

* Darbotvarkė gali būti keičiama

Informacija atnaujinta: 2019-10-17 08:19:38

MERO DARBOTVARKĖ

2019 m. spalio 18 d. išvykęs.

* Darbotvarkė gali būti keičiama

Informacija atnaujinta: 2019-10-18 08:29:33

MERO DARBOTVARKĖ

2019 m. spalio 21 d. išvykęs.

* Darbotvarkė gali būti keičiama

Informacija atnaujinta: 2019-10-21 08:26:19

MERO DARBOTVARKĖ

2019 m. spalio 22 d. išvykęs.

* Darbotvarkė gali būti keičiama

Informacija atnaujinta: 2019-10-22 08:08:19

MERO DARBOTVARKĖ

2019 m. spalio 23 d. išvykęs.

* Darbotvarkė gali būti keičiama

Informacija atnaujinta: 2019-10-23 08:15:56

Valdininkų kelionės nesibaigia: R.Malinauskas su bendražygiais vėl „stiprino ryšius“ Azerbaidžane

Ne vienas atkreipė dėmesį, kad pastaraisiais mėnesiais savivaldybės interneto puslapyje, R.Malinausko darbotvarkėje, itin dažnai šviečia vienas ir tas pats įrašas „Išvykęs“ (žr. *kairėje*). Net nesiteikiant informuoti visuomenę, kur ir kokiais tikslais išvažiavęs mokesčių mokėtojų pinigais išlaikomas politikas. „Gal R.Malinauskas kelionėmis į užsienį skandina širdgėlą dėl nugriauto Vijūnėlės dvaro?“ – nesibaigiančiomis mero išvykomis stebisi vietiniai, po to, kai valdžios propaganda teikiama aprašyti eilinį R.Malinausko išvažiavimą „Druskininkų labui“. Štai ir praėjusią savaitę mero darbotvarkėje kabėjo tas pats žodis „Išvykęs“. Paaiškėjo, kad R.Malinauskas su bendražygiais vėl keliavo į Azerbaidžaną „stiprinti ryšių“.

„Išvykęs“

Druskininkiečiai juokiasi, kad R.Malinauskas, matyt, taip išgyvena pralaimėjęs mūšį dėl Vijūnėlės dvaro, kad negali ramiai sėdėti namie ir žiūrėti į išvežamas nugriauto dvaro liekanas. „Kaip kitaip paaiškinti tas jo nesibaigiančias keliones? Nes pažiūrėjus į jo darbotvarkę, atrodo, kad jo ištisai nėra darbe – savaitę dirba, savaitę – „Išvykęs“. Dabar jau antra savaitė kaip „Išvykęs“. Kaip čia suprasti? Jeigu žmogus nori turistauti, tai tegul keliauja už savo asmeninius pinigus ir atostogų sąskaita, ar ne?“ – svarsto žmonės.

Vietinius ypač nustebo pranešimas, kad praėjusią savaitę R.Malinauskas su savo bendražygiais vėl keliavo į Azerbaidžaną – ir vėl „stiprino ryšius“ su Baku. Kartu su R.Malinausku ir jo sutuoktine į Azerbaidžaną skrido savivaldybės tarybos nariai Liudas Vaisieta, Simonas Kazakevičius, Modestas Vitkauskas, Vidas Stašinskas, Valė Šmitienė, Donatas Mizaras, Jūratė Burokienė bei savivaldybės administracijos dokumentų ir informacijos skyriaus vedėja Živilė Stravinskaitė.

Valdžios tinklapyje vėl liejosi „kelioninės“ frazės apie „dalykinės patirties sėmimąsi“, „bendradarbiavimo galimybių aptarimą investicijų, verslo, kultūros srityse“ ir t.t. „Apie kokius draugystės memorandumus čia jie giriasi? Taigi R.Malinauskas su kompanija jau lėkė į Baku prieš dvejus metus – ir ką? Priplūdo į Druskininkus atostogaujančių azerbaidžaniečių? Kas nors investavo? Kokios naudos iš to valdininkų pasivažinėjimo turėjo eiliniai druskininkiečiai, ar azerbaidžaniečiai? Žinote ką, turistaukite, ponai, už savo pinigus“, - komentavo druskininkiečiai.

Vežėsi ir žmoną

Iš tiesų, R.Malinauskas su savo bendražygiais Azerbaidžaną lėkė 2017-ųjų vasaros pabaigoje. Tuomet valdžios propagandoje ir

R.Malinauskas su bendražygiais Azerbaidžane vėl „stiprino ryšius“

gi buvo daug iliustruoto *piaro*, kaip mes čia su azerbaidžaniečiais draugausime, turistausime ir verslausime. Pavymui mūsų valdžiatarnių, į Druskininkus atsakomojo vizito, žinoma, atkako ir būrys Azerbaidžano funkcionierių. Ką, manote, draugystės tiltams užmegzti pakako šių pasivažinėjimų už mokesčių mokėtojų pinigus? Kurgi ne.

Praėjusią savaitę R.Malinauskas su bendražygiais, jau naujosios savivaldybės tarybos nariais, Azerbaidžane vėl „stiprino ryšius“. Valdžios propaganda vėl pylė posmus apie draugiškų ryšių

stiprinimą ir bendradarbiavimo plėtrą. Dabar jau su vienu iš sostinės Baku rajonų. Internete patalpintose nuotraukose matyti, kad darbotvarkė Druskininkų delegacijai buvo paruošta kaip garbingiausiems svečiams: oficialūs priėmimai, koncertai, lankytini objektai, gėlės delegacijos moterims ir t.t.

Bet, pasirodo, ir tai dar ne pabaiga valdininkų pasivažinėjimams. Šioje kelionėje, kaip aiškėja, buvo pasirašytas tik... ketinimų protokolas. O kai į Druskininkus po kelių mėnesių vėl atvažiuos azerbaidžaniečiai, ir jau mes

čia juos svetingai priimsime, tik tada bus pasirašyta pati bendradarbiavimo sutartis. Įsivaizduojate, kaip valdininkai stengiasi dėl Druskininkų ir Baku mieste esančio Sabail rajono bendruomenių draugystės? Štai R.Malinauskas dėsto, jog vienos iš Baku muzikos mokyklų atstovai ketina atvykti į Druskininkuose vykstantį M.K. Čiurlionio festivalį, taip pat tenkščiūi kulinarijos meistrai pakviesti dalyvauti Druskininkuose vykstančiame plovų čempionate. „Va čia tai pastangos! Kad pakviesti į festivalį grojančius vaikus ar plovų virėjus, reikia trenktis kažin kur būriui politikų? Tam neužtenka kelių elektroninių laiškų?“ – juokėsi vietiniai.

Druskininkiečiai nepraleido pro akis ir fakto, kad į Azerbaidžaną R.Malinauskas vežėsi ir savo žmoną Vaidą, su kuria susituokė prieš tris mėnesius. Kaip matyti iš nuotraukų, pastaroji ne tik vaikščiojo ekskursijose, bet ir dalyvavo oficialiuose priėmimuose kartu su Druskininkų savivaldybės tarybos nariais.

Kiek „draugystės tiltai“ kainuoja mokesčių mokėtojams?

Kiek mokesčių mokėtojams kainavo ši Druskininkų politikų kelionė į Baku, „Druskonis“ klausimus pateikė savivaldybės administracijos direktorei V.Jurgelevičienei:

Teisme atsiskleidė tiesa apie vietos valdžios „pasididžiavimą“: buvusiai Snow arenos darbuotojai dėl negautos algos teko kreiptis į Darbo inspekciją

Šį pavasarį Druskininkus supurtė žinia apie iš uždarytų slidinėjimo trasų netikėtai pasitraukusią operatorę – alytiškio Andriaus Stasiukyno vadovaujamą UAB „Stamita“. Druskininkų valdžiai tuomet nebeliko kitos išeities, kaip perduoti (kaip aiškinta – laikinai valdyti) šį objektą savivaldybei priklausančiam vandens parkui – UAB „Sveikatinimo ir poilsio centras „Aqua“. Savivaldybės įmonė iš „Stamitos“ „Snow Areną“ perėmė už 5,3 mln. eurų vertę. Į šią sumą buvo įskaičiuoti atsiskaitymai su kreditoriais, darbuotojais, mokesčiai už sunaudotą elektros energiją, bendrovės įsigytą įrangą ir kiti. Tačiau „Stamitos“ ginčas su buvusiais darbuotojais tęsiasi iki šiol. Rugsėję Druskininkų teismas nagrinėjo bylą, kurioje buvusi „Snow arenos“ operatorė aiškino santykius su buvusiais savo darbuotojais, prašydama teismo, kad šis atmestų druskininkietės reikalavimus dėl darbo užmokesčio ir netesybų priteisimo.

Kreipėsi į Darbo ginčų komisiją

Paaikškėjo, kad buvusi „Snow arenos“ darbuotoja O.Č. su UAB „Stamita“ darbo santykius nutraukė šįmet kovo 31 d.: moteris išėjo iš darbo, tačiau su ja iki galo taip ir nebuvo atsiskaityta. Druskininkietė, nesulaukusi jai priklausančio 500 eurų atlyginimo, gegužę kreipėsi į Darbo inspekcijos Alytaus skyriaus Darbo ginčų komisiją.

Darbo ginčų komisija gegužės 14 d. nusprendė išieškoti iš UAB „Stamita“ druskininkietei O. Č. 500,39 Eur (neatskaičius mokesčių) darbo užmokesčių, konstatuojant, kad bendrovė, nutraukusi darbo sutartį su moterimi, jos atleidimo dieną – 2019 m. kovo 31 d. – neišmokėjo jai priklausančio 500,39 Eur darbo užmokesčio.

Kol prasidėjo išieškojimo procedūros dėl nesumokėtos algos ir netesybų, „Snow arenoje“ įvyko permainos: iš slidinėjimo trasų pasitraukė jos operatorė buvusi UAB „Stamita“, o objekto valdymas buvo perduotas savivaldybei priklausančiam vandens parkui. Savivaldybės įmonė UAB „Sveikatinimo ir poilsio centras „Aqua“ iš „Stamitos“ „Snow Areną“ perėmė už 5,3 mln. eurų vertę. Į šią sumą buvo įskaičiuoti atsiskaitymai su kreditoriais, darbuotojais, mokesčiai už sunaudotą elektros energiją, bendrovės įsigytą įrangą ir kiti.

Darbuotoja sutiko netesybas sumažinti per pusę

Druskininkietės O.Č. sprendimas dėl nesumokėto darbo užmokesčio ieškoti pagalbos Darbo inspekcijoje sulaukė „Stamitos“ atsako. Bendrovė kreipėsi į Druskininkų teismą, prašydama panaikinti Darbo ginčų komisijos gegužės 14 d. sprendimą, o buvusios darbuotojos O. Č. reikalavimus dėl darbo užmokesčio ir netesybų

priteisimo atmesti.

Iš slidinėjimo trasų pasitraukusi ir objektą savivaldybės įmonei perdavusi UAB „Stamita“ savo ieškinyje nurodė, kad šįmet birželio 15 d. „teisės ir pareigos buvo perduotos UAB „Druskininkų sveikatinimo ir poilsio centras AQUA“, įskaitant, bet neapsiribojant koncesijos sutartyje įvardintų objektų valdymą, veiklą, turtą ir visą reikalingą infrastruktūrą, kartu sudarant susitarimą dėl galutinio atsiskaitymo su darbuotojais termino pratęsimo, kurio terminas dar nėra pasibaigęs“. „Stamita“ įrodinėjo, kad visi 12 darbuotojų, kurie buvo pateikę analogiškus reikalavimus, kaip ir druskininkietė O.Č., dėl neišmokėto darbo užmokesčio ir netesybų, atsiėmė reikalavimus „Stamitai“, išskyrus šią moterį ir dar vieną asmenį. Ieškinyje „Stamita“ dėstė, kad netesybos, išmokėtos vienam darbuotojui, niekaip negali diskriminuoti kitų darbuotojų, jog Darbo ginčų komisija esą nepagrįstai priteisė „Stamitai“ 500,39 eurų neišmokėto darbo užmokesčio ir 450 eurų netesybų.

Druskininkietės O.Č. advokatas teisme atkreipė dėmesį, kad „Stamita“ moteriai priteisto darbo užmokesčio ir netesybų paskaičiavimo neginčijo. Pasak advokato, per uždelstą atsiskaityti laiką susidarė 891,32 eurų netesybų (delspinigių). Darbo ginčų komisijos posėdžio metu buvusi „Stamitos“ darbuotoja O.Č. sutiko sumažinti netesybas per pusę, t. y. sutiko su sumažinta 450 eurų suma.

Moteriai priteisė bylinėjimosi išlaidas

Rugsėjo 6 d. Druskininkų teisme vykusio posėdžio metu O. Č. nurodė, jog UAB „Druskininkų sveikatinimo ir poilsio centras AQUA“ birželio 7 d. jai sumokėjo 500,39 eurų neišmokėtą darbo užmokesčių, be to, vykdant Darbo ginčų komisijos 2019 m. gegužės 14 d. sprendimą, iš UAB „Stamita“ buvo išieškotos 450 eurų netesybos.

M.Lapinsko nuotr., delfi.lt

ta“ buvo išieškotos 450 eurų netesybos.

Teismas pripažino, kad moteris pagrįstai kreipėsi į Darbo ginčų komisiją, laikydamasi išankstinės darbo ginčo nagrinėjimo ne teisme tvarkos, o pastaroji gegužės 14 d. sprendimu pagrįstai nusprendė išieškoti iš UAB „Stamita“ druskininkietei O. Č. priklausančių atlyginimų.

Pasak teismo, byloje nėra ginčo dėl to, jog „Stamita“ su O.Č. privalėjo visiškai atsiskaityti atsakovės atleidimo iš darbo dieną – 2019 m. kovo 31 d. Kaip teigiama teismo sprendime, Darbo ginčų komisijos 2019 m. gegužės 14 d. sprendime konstatuota, kad UAB „Stamita“ dėsė su O. Č. atsiskaityti vieną mėnesį ir devynias darbo dienas, todėl apskaičiavo išmokos už uždelsimo atsiskaityti laiką dydį – 891,38 Eur. Šio skaičiavimo UAB „Stamita“ neginčijo. Į bendrovės argumentus, kad buvusi darbuotoja neva per greitai kreipėsi dėl neišmokėto darbo užmokesčio ir netesybų priteisimo, nesilaikydama susitarimo dėl darbo užmokesčio išmokėjimo termino pratęsimo, kad jos reikalavimų tenkinimas esą diskriminuoja kitus buvusius „Stamitos“ darbuotojus, kurie tokių reikalavimų atsisakė, teismas atsakė, jog „O. Č. teisės kreiptis į Darbo ginčų komisiją negali riboti jokie susitarimai, o kitų asmenų reikalavimo teisės atsisakymas yra jų asmeninis pasirinkimas ir laisva valia“.

Pasak teismo, pripažinus, jog Darbo ginčų komisijos 2019 m. gegužės 14 d. sprendimas, kuriuo nuspręsta išieškoti iš UAB „Stamita“ druskininkietei O. Č. 500,39 eurų darbo užmokesčių ir 450 eurų netesybas, buvo teisėtas ir pagrįstas, tačiau, remiantis tuo, kad priteistos sumos druskininkietei O. Č. jau sumokėtos, minėtas Darbo ginčų komisijos

sprendimas netenka galios. Teismas rugsėjo 6 d. druskininkietės O.Č. naudai iš UAB „Stamita“ priteisė valstybės garantuojamos teisinės pagalbos išlaidas – 130 eurų

Realybė „išlindo“ teismuose

Kaip minėta, šįmet pavasarį žiniasklaida rašė, jog iki 2034-ųjų administruoti „Snow areną“ įsipareigojusi bendrovė „Stamita“ atsisakė operatorės teisių ir pareigų į šį objektą. Pagal koncesijos sutartį tarp Druskininkų savivaldybės, „Stamita“ ir „Ski park Druskininkai“ uždaras slidinėjimo trasas pastatę ir 2011 metais jas atidarę verslininkai šįmet kovą pasitraukė iš šio objekto.

Druskininkų savivaldybės tarybos dauguma tuomet pritarė, kad teises ir pareigas iš „Stamitos“ perimtų savivaldybei priklausančios sveikatinimo ir poilsio centras „Aqua“, o kartu – ir „preliminarią 5,3 mln. eurų vertę“, į kurią „įskaičiuoti ir atsiskaitymai su kreditoriais, darbuotojais, mokesčiai už sunaudotą elektros energiją, bendrovės įsigytą įrangą ir kiti.

„Stamita“ – mažiausiai trečia verslo įmonė, pasitraukusi iš „Snow arenos“. Arenos atidarymo metais veiklą baigė 58 mln. litų (per 16 mln. 811 tūkst. Eur) projektą finansavęs bankas Snoras, todėl jo vardą teko šalinti iš „Snoras snow arena“ pavadinimo.

Egzistavimą baigusi ir svarbiausia arenos statybos arenos darbų vykdytoja generalinės rangovės „Stamitos“ pasirinkta bendrovė „Skirnuva“.

Primename, kad arenos statyba 2011 m. kainavo 110 mln. litų (30 mln. eurų), iš jų 40 mln. litų (11,5 EUR) – ES parama. Už Klimato kaitos programos lėšas taip pat buvo nutiestas lynų kelias iš kurorto centro į areną.

Portalo www.rekvizitai.vz.lt duomenimis, bendrovėje „Stamita“ 2014 m. balandžio 18 d. dirbo 87 žmonės, o dabar, š. m. spalio 23 d., duomenimis – tik 18 darbuotojų.

Viešojoje erdvėje galima rasti daugiau informacijos apie buvusią slidinėjimo trasų operatorę UAB „Stamita“. 2018 m. vasario 8 d. Vilniaus apygardos teisme priimtoje nutartyje buvo nutarta išduoti kreditoriui UAB „Elektrum Lietuva“ vykdomąjį raštą dėl išieškojimo iš skolininko UAB „Stamita“ 99 tūkst. 951,46 eur skolos ir 6 proc. dydžio metinių palūkanų per laikotarpį nuo tos dienos, kai buvo pradelstas atlikti pirmas mokėjimas pagal šalių pasirašytą taikos sutartį iki visiško atsiskaitymo su kreditoriumi“ (skola, pasak UAB „Elektrum Lietuva“, susidarė dėl 2016 m. spalio-gruodžio mėn. ir 2017 m. sausio - vasario mėn. neatliktų mokėjimų). Minėtoje nutartyje cituojami skolininko „Stamita“ atsiliepimo argumentai: „Skolininkas turi finansinių sunkumų, kurie nuo jo nepriklauso, o būtent: kreditorius su UAB „Stamita“ teikė elektros energiją žiemos slidinėjimo kompleksui „Snow Arena“, tačiau, sumažėjus lankytojų srautui, kilo finansinių sunkumų, kadangi nepriklausomai nuo lankytojų skaičiaus reikalinga palaikyti atitinkamą temperatūrą, kad sniegas neištirtų“.

Tuo tarpu iš valdžios rūmų visą laiką buvo triūbijama apie sėkmingą projektą, „kasmet pritraukiantį vis didesnius slidinėjimo sporto entuziastų srautus“.

Vienoje iš Lietuvos apeliacinio teismo nutarčių, priimtų šįmet sausio 17 d., minima ir UAB „Stamita“, jog. Juridinių asmenų registro duomenimis, „2015 m. įmonė patyrė 317 730 Eur nuostolių, 2014 m. – 205 948 Eur nuostolių“.

„Druskonio“ inf.

Valdininkų kelionės nesibaigia: R.Malinauskas su bendražygiais vėl „stiprino ryšius“ Azerbaidžane

Tęsinys. Pradžia 2 psl.

- Kiek narių dalyvavo oficialioje Druskininkų delegacijoje, praėjusią savaitę skridusioje į Azerbaidžaną?

- Kiek savivaldybės administracija sumokėjo už R.Malinausko vadovaujamos delegacijos kelionę į Baku? Kiek kainavo lėktuvo bilietai? Kuriame viešbutyje buvo apsistojusi delegacija, kas apmokėjo apgyvendinimo išlaidas ir kiek konkrečiai?

- Kiek komandiruočių pinigų už šią kelionę apskaičiuota ir pervesta/bus pervesta R.Malinauskui?

- Į kelionę važiuo ir šimet rugpjūtį trečiąkart vedusio R.Malinausko žmona. Koku pagrindu ji buvo įtraukta į oficialios Druskininkų delegacijos sudėtį? Kas mokėjo už jos kelionę?

- Savivaldybės interneto puslapyje, mero darbotvarkėje, nuolat talpinamas nieko nesakantis žodis „išvykęs“. Šią savaitę, kaip ir praėjusią, taip pat stovtas pats įrašas „išvykęs“. Kodėl vengiama nurodyti informaciją, kur konkrečiai ir kokiais klausimais yra išvažiavęs R.Malinauskas? Kodėl ignoruojama pareiga informuoti visuomenę apie konkretų politiko kelionės tikslą?

„Į Azerbaidžaną vykusią oficialią Druskininkų delegaciją sudarė 10 žmonių, tokį skaičių nustatė kviečiančioji pusė. Vizito tikslas – ketinimų protokolo dėl Druskininkų ir Baku Sabail rajono bendradarbiavimosi pasirašymas. Visas komandiruočių išlaidas – apgyvendinimą, maitinimą, transportą padengė kviečiančioji pusė. Už lėktuvo bilietus susimokėjo patys delegacijos nariai. Merui dienpinigiai buvo išmokėti pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. balandžio 29 d. nutarimą Nr.526 „Dėl dienpinių ir kitų komandiruočių išlaidų apmokėjimo“. Kadangi, pagal galiojančią tvarką, kviečianti šalis paprastai nurodo, ar pageidauja, kad drauge atvyktų ir delegacijos vadovo palydovas, Druskininkų delegaciją pakvietė Azerbaidžano atstovai, derindami delegacijos sąrašą, numatė, kad R.Malinauskas į Baku atvyks su lydinčiu asmeniu. Savivaldybės interneto puslapyje, anonsuojant mero darbotvarkę, žodis „išvykęs“ rašomas tais atvejais, kai mero nėra Druskininkų savivaldybėje. Apie visus mero vizitus, susitikimus Lietuvoje ir užsienyje Druskininkų bendruomenė operatyviai informuojama savivaldybės interneto puslapyje, Druskininkų savivaldybės FB paskyroje ir savaitraštyje „Mano Druskininkai“, -

štai tokį atsakymą atsiuntė savivaldybės administracija.

Prieš dvejus metus keliavo su drauge

R. Malinauskas su kolegomis saulėtoje šalyje Azerbaidžane „plėtojo ryšius“ ir 2017 m. vasarą. Tuomet R.Malinauskui kompaniją Baku palaikė tuometinė jo draugė Jurgita.

„Į tarptautinio bendradarbiavimo viešnagę Azerbaidžane išvykę Lietuvos politikai laiką leido nešdami gėles prie paminklo buvusiam Sovietų Sąjungos komunistų partijos Centro komiteto politbiuro nariui Heidarui Alijevui ir stebėdami šalies sostinėje Baku vykusias automobilių sporto „Formulė 1“ varžybas, - 2017 m. birželio 29 d. rašė naujienų portalas www.delfi.lt, pranešęs, kad Ričardas Malinauskas ir jo tuometinė gyvenimo draugė Jurgita Kasperavičiūtė į Baku atvyko beveik savaitę anksčiau nei likusioji Druskininkų savivaldybės delegacijos dalis, tarp kurių buvo mero pavaduotojas L.Urmanavičius, savivaldybės administracijos direktorė V.Jurgelevičienė, tarybos nariai ir vietos savivaldybės įstaigų vadovai, viso - 16-18 asmenų. Druskininkų savivaldybė tuomet irgi panašiomis frazėmis aiškino kelionės tikslus, esą „oficialus vizitas organizuotas siekiant užmegzti ir plėtoti ilgalaikius partnerystės ryšius tarp Druskininkų savivaldybės ir Baku miesto bei pritaikyti turizmo ir kultūros objektų įrengimo patirtį, įgyvendinant Druskininkų savivaldybės investicinius projektus“.

„Druskininkų bendruomenės nariai jau ne kartą pastebėjo R. Malinausko pomėgį keliauti už mokesčių mokėtojų pinigų, aiškinant neva tai kilniais ryšiais su Azerbaidžanu, Rusija, Kazachstanu ir kitais kraštais reikalais, - nuomonę išsakė Druskininkų savivaldybės tarybos narys dr. Juozas Šarkus. - O kadangi vienam važiuoti, matyt, liūdna, tai dažniausia paimamas ir merui įtinkančių sekėjų būrys. Sutapimas ar ne, bet dažnai pasirenkami tokie kraštai, kur meras gali susikalbėti rusiškai, galbūt kitos kalbos jis taip ir nepramoko? O svarbiausia, kad labai mėgstama važiuoti į kraštus, kuriuose klesti autoritariniai valdymo metodai ir demokratija nelabai kvepia. Reikėtų suprasti, kad šie kraštai merui, matyt, yra artimiausi širdžiai. Smagu pasidalinti patirtimi. Bet kodėl gi nevažiuoti, jei Druskininkų savivaldybės rinkėjai, ką jis beiškrėstų, išrenka vis tiek iš pirmo karto? Nenustebčiau, jei gu meras pradėtų turistauti už valdiškus pinigus arba, kitaip pasakius, „užmegzti ryšius“ su Azijos, Arabų šalimis, Venesuela. Nenustebčiau, jei ir savivaldybės tarybos posėdžiai persikeltų į Grūto parką. Ten, manau, labai gera aura pasidalinti išpūdžiais iš tokių mero kelionių“. *„Druskonio“ inf.*

Įvairiai apie garsų šaltinį

Apie dvejopai vadinamą Jaskonių arba Ratnyčios šaltinį, esantį prie Ratnyčios upės Naujasodės kaimo prieigose, jau seniai sklinda kalbos kaip apie ypatingo vandens skaidrumo, švarumo ir gydomojo poveikio versmę.

Ratnyčėnas R.M. jau bene dešimt metų kiekvieną savaitę namo dviračiu parsitempia po 20-40 litrų dvejopai vadinamo Jaskonių arba Ratnyčios šaltinio vandens, nes įsitikino jo švara ir organizmo valymo galiomis. Gryną šaltinio vandenį geria kasdien, perkošęs per marlę, o virintą vartoja arbatai, kavai, maistui ruošti. Nukošdamas šaltinio vandenį, beveik jokių nuosėdų ant marlės neaptinka. „Jaskonių šaltinio vanduo toks skanus, kad nuolat norisi atsigerti,“ - priduria ratnyčėnas. Nuosavų namų čiaupo vandenį naudoja tik plovimui ir prausimuisi. Be abejo, šalia šaltinio būdamas, nepraleidžia progos šiuo vandeniu veidą persiprausti. Ko gero, panašiai apie Jaskonių arba Ratnyčios šaltinio vandenį atsilieptų daugelis, nes ir automobilių stovėjimo aikštelė ant kranto, ir laiptai iki šaltinio, prieš trejus metus įrengti Druskininkų paslaugų ūkio darbininkų, nuolat pilni žmonių, nešinių vandens bakeliais. Anot ratnyčėno, neretai, ypač savaitgaliais, tenka ir eilutėje iki versmės pastovėti. Atvykusįjų šaltinio vandens būryje ne vieną žinomą druskininkietį galima pamatyti. Spalio 19-ąją prie šaltinio atvykusi moteris paatviravo, jog kone dešimtį metų atvažiuoja šio šaltinio švaraus ir skanaus vandens, kurį ne tik geria, bet ir naudoja gėlėms laistyti. R.M. atkreipė dėmesį į šios vietos gerą energetinį lauką - tai jam įrodo atvykstančių vandens žmonių geranoriškas dėmesys. Pasak ratnyčėno, dar nepasitaikė nė vieno atvejo, kad čia užsukę žmonės vienas kito nepasisveikintų. Tačiau tarpusavio geros valios nepakanka, nes tiek prie automobilių stovėjimo aikštelės, tiek prie paties šaltinio primėtoma šiukšlių, paliekama plastikinės taros, pasitaiko išmatų ir kt. Rudenį šaltinio aplinką nukloja lapai. Nuolatiniai šaltinio vandens vartotojai patys aptvarko aplinką. R.M. sukrovęs plastiko indus ir nulaužytas šakas į krūvą, tačiau jos niekas neišveža. Žmonės patys parodytų daugiau iniciatyvos apvalydami šaltinėlio aplinką, jei žinotų, jog ši teritorija yra privati ir valstybinės įmonės neprivalo jos tvarkyti. Tad „Druskonis“ pasiteiravo Viečiūnų seniūną A.Varanį, ar teritorija prie garsiojo Jaskonių šaltinio yra privati, ar priklauso seniūnijai? Kas ją privalo tvarkyti? Seniūno vardu atsakė savivaldybės komunikacijos vyriausiasis specialistas L.Genys: „Šaltinis prie kelio link Naujasodės kai-

Prie Jaskonių arba Ratnyčios šaltinio, esančio prie pat kelio į Naujasodę

mo yra privačioje žemėje. Prieš keletą metų Druskininkų savivaldybė, gyventojų prašymu, įrengė laiptus iki šaltinio. Aplinka turėtų rūpintis patys šaltinio naudotojai. Esant galimybei, Viečiūnų seniūnija prisideda prie teritorijos tvarkymo“.

Galbūt Jaskonių arba Ratnyčios šaltinis arba trys sutekančios draugės šaltos srovės turi savo priešistorę, garsėjančią nuo senų laikų savo stebuklingomis, gal ir šventomis galiomis? Apie tai pasiteiravome Druskininkų senbuvių ir istoriką Vytautą Valentukevičių, kuris patvirtino, jog šis šaltinio vanduo žinomas dar nuo jo mokyklinių metų, juolab esantis netoli nuo miesto, be to, skaidrus ir skanus. 88-erių metų Vytautas prisiminė, kaip jis drauge su kitais mokiniais atsigaišindavo šio šaltinio vandeniu pažaidęs netoliese esančioje tinklinio aikštelėje, kur varžyboms teisėjavo Ratnyčios klebonas Poškus. Jokių pasakojimų ar legendų apie išskirtines ar gydomąsias šio šaltinio galias negirdėjęs, kaip ir jo pažįstamas 96-erių metų ratnyčėnas. Abu prisiminė Druskininkų gydytoją A.Mačių, kuris itin propagavo šaltinio vandenį. Jis dažniausiai vartoda-

vęs arčiausiai nuo kurorto esančio Jaskonių šaltinio vandenį, kai Nemuno pakrantės šaltinių ties Draugystės sanatorija vandens kokybę pablogėjo. Vytautas skaitęs, jog gydomųjų savybių turi į Rytus tekantys šaltiniai, tuo tarpu Jaskonių versmės juda vakarop link Ratnyčios upės.

Pagal 2014 m. atliktus Ratnyčios (arba Jaskonių) šaltinio fizikinius tyrimus tai skraidraus, bekvapio, švaraus ir labai gėlo vandens versmė, trykštanti iš negilaus ir nedidelio duburėlio (1 x 1,5 m) dugne. Šaltinio minkštas vanduo pasižymi mažu mineralinių medžiagų kiekiu, jame nedaug chloridų, sulfatų ir natrio. Azoto junginių ir ištirpusios geležies neaptikta.

Jaskonių (arba Ratnyčios) šaltinio kaip vieno iš populiariausių mūsų krašte vandenį 2015 metais savo diplominiame darbe tyrė Kauno kolegijos absolventė G.Mackevičiūtė. Savo baigiamajame darbe ji pristatė 10-ies Lietuvos šaltinių, taip pat ir Jaskonių, užterštumo duomenis. Pagal jos pateiktus duomenis tuomet buvo aptikta šio šaltinio mikrobinė vandens tarša žarnyno mikrofloros bakterijomis.

„Druskonio“ inf.

Leipalingio seniūnijos kaime, kur beliko tik du gyventojai

Kažkada aimanavom, jog atėjos sodybų tuštėjimo metas, dabar jau gerokai apsipratom, kad sparčiai mažėjam, ypač kaimuose. Knietėjo nukakti į mūsų savivaldybės nykstančius kaimus, kuriuose iš kažkada dešimtimis skaičiuojamų sodybų tik kelios ar viena kita belikusios. Kai kur tik kaimų pavadinimai išlikę, o gyventojų ten jau senokai nebėra. 2011 metų gyventojų surašymo duomenimis, žemėlapiuose be gyventojų egzistavo Leipalingio seniūnijos Butelionių, Čivonių, Dubraviškės, Mikalinos, Sventijansko kaimai. Vieciūnų seniūnijoje be nuolatinių gyventojų nurodytas vienintelis Cimakavo kaimas, o vietovių, kur te gyventų vienas asmuo, apskritai nėra. Tuo tarpu Leipalingio seniūnijos Karalinavo, Janavo, Margų ir Voverių kaimuose pagal 2011 m. duomenis sėsliai gyvena po vieną asmenį.

„Kaip be kaimynų vienatvėj ištvirti?“ – vežmės klausimėlį į Janavo kaimą, kur vienintelį gyvenamąjį sodyboj aptikom šio kaimo senbuvę 94-erių metų Oną Bogušienę ir jos 64-erių metų sūnų Bronių, sugrįžusį iš didmiesčių į gimtąją sodybą praėjusių metų rudenį. Alytuje ir Kaune dirbęs bei gyvenęs B. Bogušis tėvų sodyboje apsisutojo, kai sulaukė pensinio amžiaus. Suprantama, kai sūnus suvisam sugrįžo, kitokia tapo sunkiai bepaieinančios mamos kasdienybė. Tačiau 1925 metais gimusi senolė vienoje vietoje nenustygsta – vis tiek eina, pati apsikuopia, nes bijo visai nevaikšioti ir visam laikui į lovą atsigtul. Prisimena laikus, kai spritna buvo – daugiau nei 5 kilometrus pėsčiomis iki Liškiavos bažnyčios ir atgal nueidavo. Tiems, kas nežino, kur Janavo kaimas, privalu paaiškinti, jog jis nuo Liškiavos ir Ricielių daugmaž vienodai apie 5 km nutolęs. Janavas kartu su šalia esančiu Liepiškių kaimu, kuriame gyvena apie pusšimtis žmonių, – prie pat Druskininkų savivaldybės ir Varėnos rajono ribos, netoli Liškiavio ežero. Iki 1999 m. pabaigos abu šie kaimai, kaip ir Leipalingio seniūnija, priklausė Lazdijų rajonui. Kalbintieji vietiniai jokio skirtumo nepajutę, kai pateko Druskininkų savivaldybės žinion.

O. Bogušienė į vyro Jono sodybą, paveldėtą iš tėvų Albinos ir Jono, atitekėjo iš Liepiškių kaimo, kuružaugo Savulionių šeimoje. Tėvai dirbo Liepiškių dvaro žemėse. Gimtosios sodybos, stovėjusios prie kelio, jau seniai nebeliko. Kaip ir dauguma Janavo gyventojų, Jonas ir Ona Bogušiai buvo kolūkiečiai, sunkiai dirbę buvusio „Nemuno“ kolūkio laukuose ir fermose. Paskui tapo ūkininkais. „Sunkiai dirbau, dėl to stengiausi riebiai valgyti,“ – primena senolė savo kasdiniuosius darbus nuo 5 val. ryto iki vėlumos nepailsint. „Prakaitai užpildavo akis, kai reikėdavo išgrūvusias dalgenas surinkti ir į pėdus suriši,“ – prisimena savo vargus Ona. Kai 1994 m. vyras numirė,

Bronius Bogušis iš didmiesčių į gimtąją sodybą sugrįžo gyventi, kai praėjusių metų rudenį išėjo į pensiją

Iš buvusių 8-ių sodybų Janave beliko tik viena su dviem gyventojais

Kelias link Janavo

Prie kryžkelės Liepiškiuose stovi kryžius, žymintis kelią į Janavą

Legendinio partizano Juozo Vitkaus-Kazimieraičio atminties kopyltstulpis, paminklas ir stendas „Partizanų vado Kazimieraičio kelias“ netoliese Bogušių sodybos, Žaliamiškyje, kur buvo įrengtas jo bunkeris

tekė pačiai perimti laikomos kumelaitės ir viso ūkio vadžias. „Per darbus nebuvo laiko apie baimes galvoti,“ – į klausimą apie vienatvės baimes atsako senolė, savo darbiniu gyvenimu „užsitarnavusi“ 200 eurų gaunamą pensiją. Be abejo, visi 5 užauginti vaikai atvažiudavo nuosavame 14 ha namų ūkyje padėti. Nuolatos jie lankydavo, kai ne tik sodyboje, bet ir visame Janavo kaime mama liko viena. „Iš 8-ių Janavo sodybų, kuriose gyveno Janulevičiai, Šumskai, Volungėvičiai, Slidziauskai, Benevičiai, Kancevičiai, beveik nieko neliko – jauni išbėgo, seni išmirė, namai su-

griuvo,“ – pasakoja O. Bogušienė, gyvenanti bene vienintelėje išlikusioje kaimo sodyboje. Prie kryžkelės Liepiškiuose stovintis kryžius, ko gero, žymi kelią jau ne į Janavą, o į vienintelę išlikusią Bogušių sodybą. Klausimą, ar kada turėjusi vilčių kur nors toliau iš savo vienišio sparnus pakelti, senolė palėdėjo susitaikymu: „Kitas nebuvo, reiškia tiap ir turėj būc“.

Erdvi Bogušių sodyba su senovinių rąstų namu, kuriam jau kone pusantro šimto metų, ir ūkiniais pastatais įsikūrusi pamiškėje, šimtamečių ažuolų kaimynystėje. Žaliamiškio kaimynystė dosni grybin-

gomis vietomis, tačiau turi būti budri laikant naminius gyvūnus ar paukščius, sodinant daržoves, veisiant sodus. Į pamiškės sodybą pavistinėti užsuka lapės, paskabinėti atliuoksi stirnos, o syki sarginį šunį sudraskė lūšis. Kasmė, pirmąjį liepos sekmadienį, Žaliamiškio pamiškė Bogušių sodybos kaimynystėje sulaukia svečių, kurie pagerbia legendinį partizanų vadą pulkininką Juozą Vitką-Kazimieraitį. Netoliese ažuolų paunksnėje pastatytas kopyltstulpis bei paminklas, liudijantis, jog toje vietoje buvo įrengtas partizanų bunkeris, kuriame J. Vitkus-Kazimieraitis gyveno ir

dirbo, galiausiai prie jo žuvo 1946-ųjų liepos 2 d. O. Bogušienė prisimena dažnus partizanų užėjimus į jų namus Janave. Tad J. Vitkus-Kazimieraitis, kurio ji asmeniškai nepažinojo, šiuose namuose galėjo nesyk lankyti. Pasak senolės, pokario laikai buvo labai žiaurūs nekaltų beginklių žmonių atžvilgiu: „Dzieve, apsaugok“. Iki šiol be akinių laikraščius skaitanti ir televizijos laidas stebinti Ona apie politikus ir Prezidentą turi savo nuomonę ir neabejoja, kad „teisybės nėra, niekad nebuvo ir nebus“. Telieta „niekam blogo nedaryc, kap Dzevulis mokina“. „Druskonio“ inf.

„Sambūrio „Druskininkų atmintis“ iniciatyva įamžinti iškilių druskininkiečių atminimą

Irena PETRAUSKAITĖ, *neformali organizacija „Sambūris „Druskininkų atmintis“*

Kviečiame palaikyti iniciatyvą, kad jubiliejiniais, 2020-ųjų, metų proga būtų įamžintas atminimas iškiliųjų druskininkiečių: Nijolės Miliauskaitės-Bložienės, Vytauto Petro Bložės, Ričardo Gavelio, Algio Uždavinio, Juzės Jurkonienės.

Spalio 23 d. įvyko neformalios organizacijos „Sambūris „Druskininkų atmintis“, š.m. liepos 15 d. įsteigtos Irenos Petrauskaitės, Onos Kauzonaitės-Drūlienės, Vytauto Valentukevičiaus, Rasos Jasaitienės iniciatyva, susirinkimas, kurio metu nutarta siūlyti, kad Druskininkuose būtų įamžintas atminimas pritvirtinant atminimo lentas – vienetines (ne trafaretines), menišką – arba, jei nesutiktų namų savininkai, kad būtų įrengti stovai su užrašais priešais namus, kuriuose gyveno garsūs Druskininkų kūrėjai:

1. Poetai Nijolė Miliauskaitė-Bložienė (1950-01-23 Keturvalakiuose, Vilkaviškio r. – 2002-03-25 Druskininkuose) ir Vytautas Petras Bložė (1930-02-09 Baisogaloje – 2016-12-31 Kaune). Namas: Liškiavos g. 31.

2. Rašytojas, fizikas Ričardas Gavelis (1950-11-08

Vilniuje – 2002-08-18 Vilniuje). Namas: M. K. Čiurlionio g. 44.

3. Filosofas, lyginamųjų civilizacijų studijų specialistas, menotyrininkas, dailės kritikas, orientalistas Algis Uždavinys (1962-04-26 Vilniuje – 2010-07-25 Kabelių k., Varėnos r.). Namas: M. K. Čiurlionio g. 76.

4. Liaudies dainininkė Juzė Jurkonienė (Ptakauskaitė) (1910-12-31 Veršių k. – 1972-08-19 Mizarų k.). Namas: Nemuno kelias 15, Mizarų k.

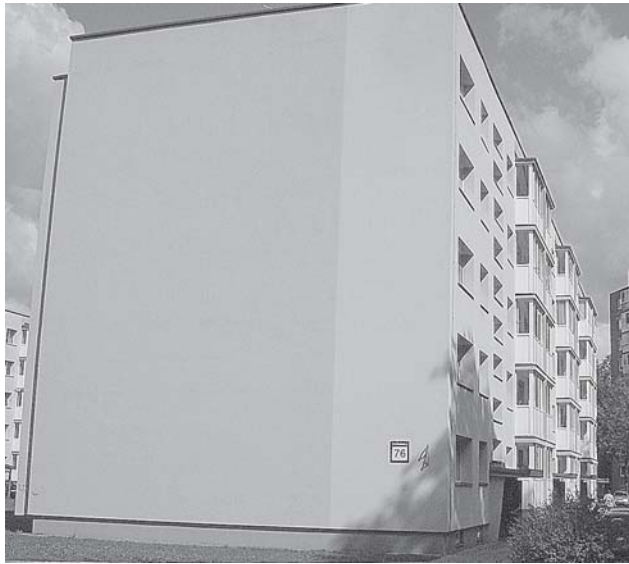
Negailingai bėga laikas. Jaunoji karta nekaltai, kad nežino šių pavardžių, ką kalbėti apie kūrybą. Mes, kurie pažinome Jus, sveikinomės, bendravome,

jauškime atsakomybę.

Atminimo lenta – klasikinė forma, padedanti išreikšti pagarbą, užfiksuoti istorinį laikmetį. Tausokime susiformavusią tradiciją – vienetinės, meno kūrinių, atminimo lentos tradiciją.

Kviečiame palaikyti šią iniciatyvą, prisijungti tiek mintimis, tiek materialiai. Kiekvieno mūsų, kad ir nedidelė, dešimties ar dvidešimties eurų parama, bus didelis indėlis, kad pasiektume bendrą tikslą.

Šią idėją palaikančiųjų parašus renkame mėnesį, iki 2019 m. lapkričio 20 d. Kitas Sambūrio subūvimas š.m. lapkričio 20 d. 18 val. prie Druskininkų kultūros centro, Vilniaus al. 24.

Daugiabutis M. K. Čiurlionio g. 76, kur gyveno filosofas, menotyrininkas, orientalistas Algis Uždavinys

Šiame name pačiame miesto centre, M. K. Čiurlionio g. 44, gyveno žymus rašytojas Ričardas Gavelis

Garsios liaudies dainininkės Juzės Jurkonienės namai Mizarų kaime

Daugiabutis Liškiavos g.31, kur gyveno garsūs poetai Nijolė Miliauskaitė-Bložienė ir Vytautas Petras Bložė

RENGINIAI

Spalio 25 d. 12 val. „Atgimimo“ mokykloje

11-asis nacionalinis partizanų dainų festivalis „Laisvės kelias“, skirtas 1949 m. vasario 16 d. Laisvės Kovų Sąjūdžio deklaracijos pasirašymo 70 metų sukakčiai. Renginyje dalyvaus daugiau nei 250 mokinių iš 20 Lietuvos mokyklų, savo prisiminimais dalinsis buvę partizanai ir jų ryšininkai.

Spalio 26 d. 14 val. prie fontano Vilniaus alėjoje

„Arbatos ir šviečiančių moliūgų“ šventė.

Restoranas -muzikinis klubas „Druskininkų kolonada“

Spalio 25 d. 21 val. Robertas Šiurys (fortepijonas). Įėjimas 2 eur.

Spalio 26 d. 21 val. Rūta Ščio-golevaitė Trio. Įėjimas 13-17 eur.

Lapkričio 1 d. 21 val. Tomas Sax (saksofonas). Įėjimas 2,5 eur.

Lapkričio 2 d. 21 val. „Biplan“. Įėjimas 17-22 eur.

SPA Vilnius bare (nemokamai)

Spalio 25 d. 21 val. Tomas Čiukauskas (saksofonas).

Spalio 26 d. 21 val. Darius Kudirka (pianinas).

Eglės sanatorijoje

Spalio 25 d. 20 val. konferencijų salėje (Comfort)

„Vakaro serenados“. Girdutis Jakaitis (altas), Daiva Stulgytė (fortepijonas). Nemokamai.

Spalio 26 d. 20 val. kavinėje „Žalias sodas“

Vytenis Danieliūnas (akordeonas). Nemokamai.

Spalio 27 d. 20 val. konferencijų salėje (Comfort)

Nemokamas kino vakaras.

Spalio 29 d. 20 val. Konferencijų salėje (Comfort)

Gražiausias praėjusių amžių melodijos. Gediminas Dalinkevičius (smuikas), Simonas Bušma (gitarą). Nemokamai.

Gyvo garso muzikos vakarai su estradiniu duetu „Mudu Abudu“ „Belorus“ kavinėje nuo 20.30 val.: spalio 29 d., lapkričio 5, 12, 26 d.

PARODOS

V. K. Jonyno namuose-galerijoje

Irenos Mikos-Mikuličiūtės paroda „Ant poezijos altoriaus“ (iki lapkričio 6 d.).

M.K.Čiurlionio memorialiniame muziejuje

Paroda „Čiurlionio keliais-Krymas“ (iki lapkričio 20 d.).

„Eglės sanatorijos“ stiklinėje galerijoje

Tarptautinio tapybos plenero paroda.

Restorane „Vitaminas B12“ (M.K. Čiurlionio g. 97)

Gerardo Šatūno meninės fotografijos paroda „Sidė“.

Viešbučio „Pušynas“ fojė

Gerardo Raito Šatūno tapybos paroda „Per mišką prie upės“.

Galerija „Studio“ (M.K.Čiurlionio g.34)

Marijušo Kaldovskio tapyba.

Druskininkuose pristatytas geriausia Metų knyga jaunimui pretenduojantis tapti romanu „Sukeistas“

Spalio 14 d. Druskininkuose lankėsi pripažinimą pelniusi rašytoja, dailininkė ir grafikos dizainerė Kotryna Zylė. Šiais metais pasirodęs mistinis romanas „Sukeistas“ (leidykla „Aukso žuvis“) ekspertų buvo pripažintas vienu įdomiausių kūrinių paaugliams ir įtrauktas į Metų knygos 2019 pretendentų sąrašą.

Leidyklos „Aukso žuvis“ vadovė Sigita Pūkienė džiaugiasi K. Zylės noru sudominti mitologine tema bene išrankiausią skaitytojų grupę – paauglius ir jaunimą. Tiesa, visame pasaulyje jau seniai po-

puliarios tokios knygos kaip S. Meyer „Saulėlydis“, kurių veikėjai – vampyrai, vilkolakiai, vaiduokliai. „Esu tikra, kad galima konstruoti panašius siužetus naudojantis lietuvių mitologijos resursais, tačiau svarbiausias iššūkis – daryti tai patraukliai. Ir atrasti savitumo grūdą. Juk mes patys, nors šiaurietiškai santūriūs, mėgstame keistuolius, todėl nuo mažens pažįstamos mitinės būtybės gali tapti netgi labai savos ir suprantamos, jei tik sprendžia paaugliams aktualias problemas“, – įsitikinusi S. Pūkienė.

K.Zylė aktyviai keliauja po Lie-

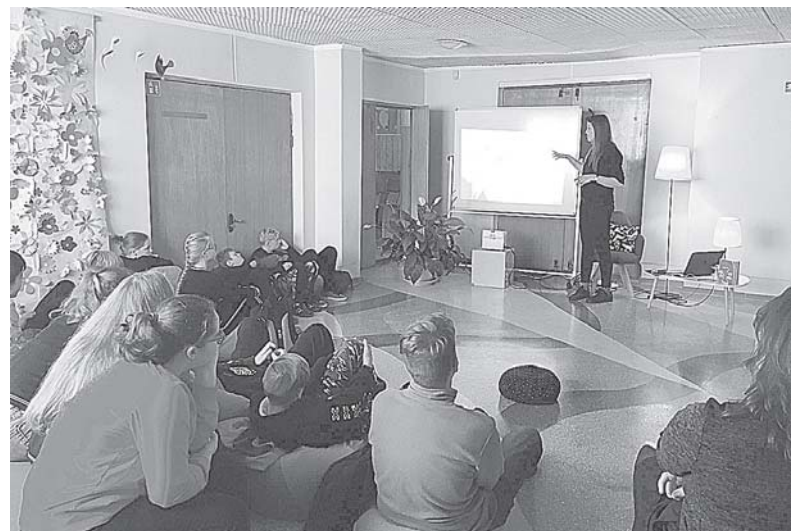
tuvos mokyklas, susitinka su vyresnių klasių mokiniais ir pristato jiems savo netikėtą požiūrį į lietuvių mitologiją. Šįsyk rašytoja lankėsi Druskininkų „Ryto“ gimnazijoje ir Druskininkų savivaldybės Viečiūnų progimnazijoje. „Prisipažinsiu, kad prieš susitikimą su „Sukeistu“ jaudinausi, nes dauguma mokinių yra pasotinti įvairių skaitymo skatinimo akcijų. Jaunimui jau visai neįdomu, kad suaugėliai visa gerkle rėkia kaip suarbu yra skaityti knygas. Sudominti jaunimą yra labai sudėtinga. Likome maloniai nustebę, kad susitikimo metu dauguma vaikų buvo dėmesingi, klausėsi jų kalba kalbančios autorės Kotrynos Zylės pristatymo. Gerai, kad tokie susitikimai padeda jaunimui suprasti, jog knygų autoriai nėra išnykusi rūšis ir jaunimas gali, ir kuria knygas šiuolaikinėmis temomis. Labai gaila, kad nesusidarė eilė prie knygos „Sukeistas“ skaitymo, bet džiaugiamės, kad bent vienas kitas ją perskaitys. Mažais žingsneliais ir savo pavyzdžiu mes galime daug nuveikti,“ – pasakojo Viečiūnų progimnazijos bibliotekos vedėja Akvilė Vitkauskė.

Mistinio, įtempto siužeto romano „Sukeistas“ centre – du 16-mečiai Gabija ir Gedas. Abu jie mokosi dailės mokykloje, abu yra labai skirtingi ir abiems vienu metu

ima dėtis keisti dalykai. Beužgimstantys jausmai netikėtai lemia dviejų pasaulių – realaus ir anapusinio – susidūrimą. Kūrinyje šių dienų Vilniuje veikia laumės, vėlės, giltinė ir kitos būtybės, – mitologinis pasaulis čia tampa toks pats realus, kaip ir įprasta tikrovė. Tokį tikslą rašydama ši romaną ir turėjo K.Zylė – nupūsti dulkes nuo lietuviškos mitologijos ir parodyti, kad jos vieta – ne tik tautosakininkų surinktuose raštuose, bet ir šiuolaikinėje jaunimo literatūroje.

Debiutinė K.Zylės knyga „Milžinas mažylis“ 2014 m. pateko į geriausių metų knygų vaikams penketuką. 2016 m. pasirodžiusi „Didžioji būtybių knyga“ nacionaliniame knygos meno konkurse apdovanota kaip gražiausia metų knyga vaikams. Vos pasirodęs trečiasis, šįkart jaunimo auditorijai skirtas, kūrinys „Sukeistas“ netruko susilaukti pripažinimo – romanas šiuo metu verčiamas į latvių kalbą, pasirašyta sutartis dėl jo ekranizavimo, kūrinyje nominuotas Metų knygos rinkimuose. Autorė dėkoja Druskininkams už svetingą priėmimą, kviečia skaityti lietuvių autorių knygas ir aktyviai balsuoti Metų knygos rinkimuose (daugiau informacijos <http://metuknygosrinkimai.skaitymometai.lt/>).

„Druskonio“ inf.

Kotryna Zylė savo knygą „Sukeistas“ pristatė Viečiūnų progimnazijos moksleiviams

